

Uchwała Nr 2/2018
Rady Dialogu Społecznego w Rolnictwie
z dnia 11 maja 2018 r.

w sprawie przyjęcia Stanowiska Rady Dialogu Społecznego w Rolnictwie w sprawie prywatyzacji Krajowej Spółki Cukrowej

Na podstawie §5 pkt 7 Zarządzenia Nr 11 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 6 kwietnia 2016 r. w sprawie powołania Rady Dialogu Społecznego w Rolnictwie oraz § 4 pkt 5 Regulaminu funkcjonowania Rady Dialogu Społecznego w Rolnictwie, uchwała się co następuje:

§ 1.

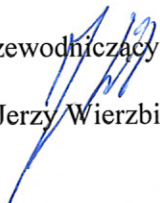
Rada Dialogu Społecznego w Rolnictwie przyjmuje Stanowisko w sprawie prywatyzacji Krajowej Spółki Cukrowej, stanowiące załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Jerzy Wierzbicki

Stanowisko
Rady Dialogu Społecznego w Rolnictwie
z dnia 11 maja 2018 r.
w sprawie prywatyzacji Krajowej Spółki Cukrowej

Rada Dialogu Społecznego w Rolnictwie stwierdza, że:

Krajowy Związek Plantatorów Buraka Cukrowego od wielu lat prowadzi działania mające na celu doprowadzenie do prywatyzacji Krajowej Spółki Cukrowej S.A. Nie przynoszą one jednak oczekiwanych efektów, ponieważ nie ma możliwości osiągnięcia porozumienia z decyzyjnymi organami rządowymi, które umożliwiłyby zakup akcji przez uprawnionych plantatorów buraka cukrowego. Plantatorzy wykupując akcje wzięliby odpowiedzialność za uprawę i produkcję buraka cukrowego w Polsce.

Tryb prywatyzacji Krajowej Spółki Cukrowej S.A. został jednoznacznie zdefiniowany w ustawie z 1994 r. o przekształceniach własnościowych w przemyśle cukrowniczym i w rozporządzeniu Rady Ministrów z 2004 r. w sprawie prywatyzacji Krajowej Spółki Cukrowej S.A. W obu aktach plantatorzy buraków, powiązani ze spółką umowami kontraktacyjnymi zostali wskazani jako osoby uprawnione do nabycia akcji od Skarbu Państwa.

Zdaniem Rady, Rząd RP powinien realizować cel ustawowy i doprowadzić w terminie możliwie najkrótszym do skutecznej sprzedaży udziałów uprawnionym plantatorom KSC. Dobór metod i sposobu przeprowadzenia tego procesu powinien być ukierunkowany na skuteczną sprzedaż akcji zgodnie z intencją ustawodawcy. Jest to najważniejszy warunek sprawnego działania KSC i gwarancja zachowania uprawy buraków cukrowych i produkcji cukru w Polsce.

Integracja pionowa zapewnia strategiczną niezależność, lepszą pozycję konkurencyjną, mniejszą niepewność, a tym samym większe możliwości inwestycyjne. Brak połączenia kapitałowego w Polsce pomiędzy plantatorami i przemysłem może mieć negatywny wpływ na zrównoważony rozwój przemysłu w naszym kraju. Musimy pamiętać, że obecnie 2/3 cukru produkowanego w UE wytwarzają firmy, których większościowymi udziałowcami są plantatorzy buraków. Jest to kierunek, który już bardzo dawno temu został wyznaczony przez największych graczy na europejskim rynku cukru. Jeżeli plantatorzy są częścią systemu to mogą czerpać z niego korzyści.

Zdaniem Rady plantatorzy buraków cukrowych zainteresowani są nie tylko efektywną działalnością KSC jako inwestycji kapitałowej, ale przede wszystkim zachowaniem sprawności i rozwoju Spółki jako odbiorcy wytwarzanego przez nich surowca. Wzorem innych rozwiązań europejskich (niemieckich, francuskich, holenderskich) należałoby dążyć do takiego modelu, który docelowo doprowadzi do przejęcia przez plantatorów pełnej odpowiedzialności właścicielskiej za Spółkę i pozwoli mieć realny wpływ na jej rozwój.

W ocenie Rady realizacja procesu udostępnienia akcji KSC plantatorom powinna mieć nadrzędne znaczenie nad innymi rozwiązaniami dotyczącymi Spółki. Koncepcje, w tym dotyczące rozbudowy grupy kapitałowej KSC, powinny być realizowane już z udziałem plantatorów, tzn. dopiero po osiągnięciu docelowej struktury własnościowej Spółki.

Ratowanie państwowych firm poprzez dołączanie kolejnych zakładów wpływa negatywnie na inwestycje w podstawową działalność przetwórczą oraz ogranicza konkurencję z koncernami międzynarodowymi. KSC ma niewielki udział w europejskim rynku cukru (ok. 4%), a brak rozwoju podstawowej działalności prowadzi do jeszcze większej marginalizacji.

Skuteczna prywatyzacja Spółki na rzecz plantatorów jest kluczowa dla uprawy buraków i produkcji cukru w Polsce. Byłby to nieoceniony sukces – jako pierwsza polska firma stałaby się własnością plantatorów. Krajowy Związek Plantatorów Buraka Cukrowego deklaruje pełną gotowość do współpracy nad formułowaniem zasad koncepcji przeprowadzenia procesu prywatyzacji Krajowej Spółki Cukrowej S.S. z przeznaczeniem akcji dla plantatorów Spółki.

Zdaniem Rady istnieje potrzeba takiego umocowania przyjętych wspólnie rozwiązań, aby Ministerstwo, Spółka jak i plantatorzy byli przekonani o trwałości poczynionych uzgodnień.

*Przewodniczący Rady Dialogu
Społecznego w Rolnictwie*

Jerzy Wierzbicki